

השלטונות לבטל באופן חלקי את הגזירה, וליהודים
היתה הרווחת.

1234567

אולם על אף שעיקרה של הגזירה בטלה, הרי
שלא הותר ליהודים כל לבושם החסידי. התקנה החדשה
אמרה כי היהודים יוכלו לבחור לעצמם בין הלבוש
הגרמני, הכולל מעיל קצר, פנים מגולחות ועניבה, לבין
הלבוש הרוסי. חשבון מסויים היה לשלטונות הרוסיים,
כי כדאי להחדיר גם בפולין את מלבושיהם הלאומיים.
לבוש זה כלל כמעט את כל מה שחפצו בו החסידים.
מעיל ארוך וזקן, רק על הפיאות נשארה הגזירה
בתוקפה, זכן על השטריימל'ך. ואכן, מאז הצניעו
יהודי פולין את פיאותיהם תחת הכובע הגדול שעטר
את ראשם, וברחוב לא התהלכו כמעט בכיפות או
בשטריימליך, פרט לרבנים, שלהם הותר השטריימל
באופן מיוחד.

באותה עת נזקק החסיד הוורקאי הגה"ח רבי דוד
דב טאוב, בעהמח"ס „בנין דוד", לבקר בווארשה הבירה
כדי לסדר ענין מסויים לצרכי רבנותו. אך הוא התיירא
פן יפגעו בו לרעה בגלל מלבושיו החסידיים שהיה רגיל
ללבוש. קם ונסע לווארקי אל הרמ"מ להשיח לפניו
פחדו זה. ענה לו הרבי בפסקנות:

באם תלך ביד רמה ולא תפחד מאיש, כל רע
לא יאונה לך...

בסובבו בווארשה, פגע באחד השרים, אשר חרה
אפו מאד בראותו יהודי שלא שינה את מלבושיו והוא
ציווהו לגשת אליו. אך רבי דוד דב נזכר בדברי רבו